

СТ А Н О В И Щ Е

за трудовете на гл. ас. д-р Явор Ивов Милтенов,
представени в конкурса за доцент по професионално направление 2.1.

Филология, научна специалност 05.04.17 – Български език
(старобългарски език, история на българския език)
за нуждите на *Секцията за история на българския език*
в ИБЕ „Проф. Любомир Андрейчин“

Гл. ас. д-р Явор Ивов Милтенов участва в конкурса с една монография, двадесет и пет публикации в различни издания и четиринадесет доклада и съобщения, изнесени на научни форуми у нас и в чужбина. В съответствие с изискванията на ЗРАС всички представени материали се отнасят за периода след придобиване на научната и образователната степен доктор през 2007 г. Пет от публикациите представляват студии, като две от тях са отпечатани в международни списания с ISI импакт фактор, една в международно списание без импакт фактор, една (в съавторство в А. Милтенова) в международен научен сборник без импакт фактор и една в национално списание без импакт фактор. От петнайсетте представени статии осем са публикувани в списания с ISI импакт фактор (една отново в съавторство с А. Милтенова), а останалите са отпечатани в нерецензирани национални и международни списания и сборници. Кандидатът е включил в научната си продукция и две резюмета от доклади, публикувани в сборници от международни конференции, както и три рецензии (две за монографии по медиевистика и една за научен симпозиум).

Тематиката на представените научни трудове е свързана най-вече с текстологическото проучване и издаването на средновековни книжовни текстове и паметници. Сред тях са *Синайският палимпсест*, на който са посветени две публикации, *книгите на 12 малки пророци с тълкувания* (3 публикации), *Апокрифният апокалипсис на Йоан Богослов*, *Диалозите на Псевдо-Кесарий*, на които беше посветена докторската му дисертация и към които кандидатът продължава се връща, за да доуточни някои дейтаили от състава на паметника и да очертае мястото му в руската литературна традиция, както и да постави някои методологически въпроси относно лексикалните маркери като начин за атрибуиране на преславските текстове (3 публикации).

Симеоновият Златоструй и историята на неговото съставяне, както и историята на отделните текстове в него, безспорно са фокусът на изследователския интерес и усилия на д-р Милтенов през последните седем години, доколкото тази проблематика се разисква в цикъл от публикации, които изкрystalлизират в наскоро излязлата монография „Златоструй: старобългарски хомилетичен свод, създаден по инициатива на българския цар Симеон. Текстологическо и извороведско изследване“. Явор Милтенов използва целия си предишен опит на изследовател медиевист, изкушен в текстовата критика, както и най-доброто от опита на

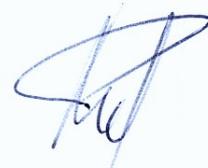
поколенията слависти, занимавали се с този важен за книжовната и културната ни история паметник, за да внесе своя принос, както за идентификацията на отделни текстове, така и за изясняването на цялостната история на паметника и неговата трансмисия в славянската средновековна книжнина. Намирам за много сполучливо неговото определение „проектът Златоструй“, което предопределя до голяма степен и собствения му изследователски подход. Безспорен негов принос са и наблюденията му върху компилаторската дейност (от изрезки) на славянските преводачи и съставители, които по този начин адаптират византийската хомилетична традиция към славянската културна среда.

Текстологическите анализи на Явор Милтенев се отличават с пълнота и акуратност. Изследователят показва определен вкус към детайла, познава добре както славянската, така и гръцката ръкописна традиция, а библиографската му осведоменост е впечатляваща. Изводите му почиват върху солиден доказателствен материал, което свидетелства за неговата научна добросъвестност. Критическият апарат на издадените от него текстове също е безупречен.

В хода на заниманията си с издаване на паметници и текстова критика Милтенев обръща внимание и на някои палеографски и езикови проблеми. Така напр. три статии са посветени на кирилските ръкописи с глаголически вписвания, като глаголическите букви в текста на тези паметници се тълкуват като свидетелство за трансмисията на текстовете през Средновековието. Няколко публикации отделят място на лексикалните особености на текстовете като средство за определянето на тяхната принадлежност към определен книжовен пласт и епоха. Статията за употребата на причастието за бъдеще време *въшашти* хвърля допълнителна светлина върху неговата употреба и дистрибуция в най-старите славянски текстове.

Д-р Явор Милтенев е изключително способен и активен млад учен със своя изследователска физиономия и свое име и място в медиевистиката и славистиката, за което свидетелстват както многобройните му участия в различни национални и международни форуми, така и дългият списък с цитирания на негови публикации от наши и чужди учени. Той е участник и в редица научно-изследователски проекти, а и сам е инициатор и ръководител на един от тях. Твърдо съм убедена, че д-р Милтенев напълно заслужава да му бъде присъдено научното звание *доцент по старобългарски език, история на българския език*.

София, 07.11.2013

/проф. д.ф.н.А. Тотоманова/